

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 85.

Tiende Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 9de November Kl. 1.

(Fortfat.)

Kirke- og Underviisningsministeren (fortfat): Der er ogsaa, navnlig idag, af den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor (Lillisch), hentydet til en senere Udvikling af denne Instrux til Embedsmændene, som viser, at man flere Gange er gaaet i en anden Retning; og Intet kan være mindre historisk, end naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mener, at det var Fortvivlelse over disse Hospitals- og Klosterforstanderes Opsættighed, som havde fremkaldt Resolutionen af 1809; der var dengang andre Grunde til Fortvivlelse, som vel kunde være medvirkende til at fremkalde Resolutionen, hvorimod Trods og Opsættighed fra de nævnte Embedsmænds Side ikke havde den mindste Andeel i dens Tilblivelse. Det er ogsaa blevet anført, at Bestemmelsen af 1822, som er en af de nyeste Bestemmelser om dette Forhold, viste, at de paagældende Bestyreres Stilling efter Forordn. af 1769 paa ingen Maade var saaledes, at der kunde være Tale om Ansvar for dem ved at unblade Salg. Imidlertid maa det dog erindres, — og dette synes passende at kunne gjøre Overgangen til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, — at der er blevet folgt ikke saalidet af det Gods, som vil høre under denne Lovs Bestemmelser, idet det naturligtvis er et individuelt Skjøn, om der maatte burde være folgt betydeligt Mere. — Jeg skal nu forlade Betragtningerne om dette Forholds

Fortid og den Ansvarlighed, der skulde hvile paa de omhandlede Embedsmænd; for nærmere at betragte det Lovforslag, der foreligger. Medens jeg nu meget villig skal erkende, at der i Forslaget i flere Retninger er taget et omhyggeligt Hensyn til ikke at gaae de paagældende Eiere eller Besiddere alt for nær, saa indeholdes der dog i Forslaget Bestemmelser, som efter min Formening absolut vilde forhindre Regjeringen fra at gaae ind paa Loven i den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Min Hovedindvending imod Loven — jeg har ogsaa Betænkelighed ved enkelte andre Bestemmelser; men Spørgsmaalet derom vil kunne komme frem ved anden Behandling, ved hvilken de fornødne Modificationer og Forandringer kunne foretages — og hvad jeg troer, at man allermeest maa befrygte i denne Sag, det er den Uklarhed og Usikkerhed, som vil blive tilbage, naar Loven skulde udføres, som den her foreligger, og det Stof til Behreidelse, som da vil komme frem, idet man vil troe, at Loven af Administrationen burde være opfattet i en anden Betydning end den, hvori den muligen blev opfattet, uagtet denne Opfattelse kunde være fuldkommen rigtig og retlig. Naar et Lovarbejde som dette skal komme frem, er det en af de første Hovedfordringer, at det kommer til at staa med fuldkommen Klarhed. Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgkreds (Lillisch) har allerede fremhævet en Uklarhed og Usikkerhed med Hensyn til Slutningen af § 1, hvori jeg ganske maa være enig, og som ikke vil blive hævet ved det Expedient, som blev antydet af en anden æret Rigsdagsmand (F. A. Hansen). Der er vel ikke nogen Uklarhed i Henseende til den Gang, Sagen i saadanne Tilfælde